

2. Obligă Republica Finlanda la plata cheltuielilor de judecată.
3. Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 312, 19.12.2009

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 7 aprilie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staatssecretaris van Financiën/Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

(Cauza C-153/10) (¹)

[Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Articolul 12 alineatele (2) și (5), articolul 217 alineatul (1) și articolul 243 — Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 — Articolele 10 și 11 — Clasificarea mărfurilor — Informații tarifare obligatorii — Invocarea de către un alt operator decât titularul pentru aceeași marfă — Instrucțiuni ale administrației naționale a vămilor — Încredere legitimă]

(2011/C 160/07)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden -Interpretarea articolului 12 alineatele (2) și (5), a articolului 217 alineatul (1) și a articolului 243 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) și a articolului 11 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3) — Clasificarea mărfurilor — Reclamație împotriva unei decizii adoptate de autoritățile vamale cu privire la clasificarea unui produs — Invocarea de către reclamant a unor informații tarifare obligatorii emise de autoritățile vamale ale unui alt stat membru cu privire la un produs similar

Dispozitivul

1. Articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, precum și articolele 10 și 11 din Regula-

mentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 12/97 al Comisiei din 18 decembrie 1996, trebuie interpretate în sensul că declarantul vamal care întocmește declarațiile vamale în nume propriu și pe seama sa nu poate invoca o informație tarifară obligatorie al cărei titular nu este el însuși, ci o societate afiliată, la cererea căreia a efectuat aceste declarații.

2. Articolul 12 alineatele (2) și (5) și articolul 217 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, precum și articolul 11 din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 12/97, coroborate cu articolul 243 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretate în sensul că, în cadrul unei proceduri privind perceperea de taxe vamale, o parte interesată poate contesta această percepere prin prezentarea, cu titlu de probă, a unei informații tarifare obligatorii emise pentru aceleași mărfuri într-un alt stat membru, fără ca această informație tarifară obligatorie să poată produce efectele juridice care îi corespund. Totuși, este de competența instanței naționale să determine dacă normele procedurale relevante ale statului membru vizat prevăd posibilitatea de a prezenta astfel de mijloace de probă.
3. Articolul 12 din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, și articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 12/97, trebuie interpretate în sensul că o instrucțiune națională care recunoaște autorităților naționale posibilitatea de a se referi, în vederea clasificării tarifare a unor mărfuri declarate, la o informație tarifară obligatorie emisă unui terț pentru aceleași mărfuri nu a putut crea, pentru importatori, o încredere legitimă privind posibilitatea de a se întemeia pe această instrucțiune.

(¹) JO C 179, 3.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 aprilie 2011 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-305/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Transport feroviar — Directiva 2005/47/CE — Condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar — Acordul partenerilor sociali din sector la nivel european — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2011/C 160/08)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: V. Peere și M. van Beek, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului (reprezentant: C. Schiltz, agent)

Obiectul

Acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor — Neadoptarea și sau/lipsa comunicării, în termenele prevăzute, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative prevăzute de Directiva 2005/47/CE a Consiliului din 18 iulie 2005 privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar (JO L 195, p. 15, Ediție specială, 07/vol. 15, p. 32)

Dispozițivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/47/CE a Consiliului din 18 iulie 2005 privind acordul dintre Comunitatea Căilor Ferate Europene (CER) și Federația Europeană a Lucrătorilor în Transporturi (ETF) asupra anumitor aspecte legate de condițiile de muncă ale lucrătorilor mobili care prestează servicii de interoperabilitate transfrontalieră în sectorul feroviar Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
2. Obligă Marele Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 234, 28.8.2010.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 7 aprilie 2011 — Comisia Europeană/Irlanda

(Cauza C-431/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2005/85/CE — Drept de azil — Proceduri de acordare și de retragere a statutului de refugiat — Standarde minime — Netranspunere completă în termenul prevăzut)

(2011/C 160/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Condou-Durande și A.-A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda (reprezentant: D. O'Hagan, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea în termenul prevăzut a dispozițiilor necesare pentru a se conforma Directivei 2005/85/CE a Consiliului din

1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, p. 13, Ediție specială 19/vol. 7, p. 242)

Dispozițivul

1. Prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 din această directivă.
2. Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 301, 6.11.2010.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 3 martie 2011 — M. J. Bakker/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-106/11)

(2011/C 160/10)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: M. J. Bakker

Cealaltă parte: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. Sunt aplicabile dispozițiile de atribuire prevăzute în titlul II al Regulamentului (CEE) nr. 1408/71, care desemnează legislația olandeză ca fiind aplicabilă și, în consecință, pot fi percepute contribuțiile pentru asigurările sociale olandeze într-un caz precum cel din speță, în care un lucrător cu cetățenie olandeză, domiciliat în Spania, lucrează ca marinar pentru un angajator stabilit în Regatul Țărilor de Jos și își desfășoară activitatea la bordul dragelor care navighează în afara teritoriului Comunității sub pavilion olandez, cu toate că, din punctul de vedere exclusiv al legislației interne olandeze, lucrătorul nu este afiliat la regimul de securitate socială olandez întrucât nu își are domiciliul pe teritoriul Regatului Țărilor de Jos?
2. Ce semnificație are în această privință o politică de punere în aplicare a asigurărilor sociale olandeze conform căreia casa de asigurări sociale invocă dreptul comunitar pentru ca, într-un caz precum cel din speță, să îi considere pe marinari ca fiind persoane asigurate?